

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een overeenkomst niet kan voortbestaan zonder het oneerlijke beding wanneer de resterende inhoud onredelijk bezwarend is voor de verkoper?
- 2) Indien een voor de verkoper onredelijk bezwarende overeenkomst niet kan voortbestaan, kan de nationale rechter dan ter bescherming van de consument de overeenkomst in stand laten door een bepaling van aanvullend recht toe te passen, of dient hij de overeenkomst aan te vullen met een voor de verkoper minimaal aanvaardbare regel?
- 3) Is het in geval van ongeldigheid van een beding inzake vervroegde opeisbaarheid wegens de oneerlijkheid ervan mogelijk dat de rest van de overeenkomst blijft voortbestaan in de zin van artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13?
- 4) Kan de consument bij de rechter die de procedure behandelt afzien van de door richtlijn 93/13 geboden bescherming?
- 5) Is een nationale proceswet die bepaalde materiële rechten of voordelen van de consument afhankelijk stelt van de vraag of er een — zeer voortvarende — executieprocedure plaatsvindt, en deze rechten en voordelen niet toekent in andere procedures, verenigbaar met het doeltreffendheidsbeginsel als bedoeld in richtlijn 93/13 en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

⁽²⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Spanje) op 15 februari 2016 — The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

(Zaak C-93/16)

(2016/C 156/37)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Geïntimeerde: Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 9, lid 1, onder b), van de merkenverordening ⁽¹⁾ — voor zover het de houder van een gemeenschapsmerk slechts toestaat een derde die niet zijn toestemming daartoe heeft verkregen, het gebruik van een teken in het economische verkeer in de daarin vastgestelde gevallen te verbieden indien gevaar voor verwarring bestaat — in het licht van het vereiste dat het gemeenschapsmerk als een eenheid wordt behandeld aldus worden uitgelegd dat gevaar voor verwarring uitgesloten is wanneer het oudere gemeenschapsmerk gedurende jaren in twee lidstaten van de Unie zonder enig probleem naast soortgelijke nationale merken bestaat, omdat de houder van eerstbedoeld merk dat duldt, zodat het ontbreken van gevaar voor verwarring in die twee lidstaten wordt geacht ook te gelden in andere lidstaten of in de gehele Unie?
- 2) Kunnen in de in de eerste vraag bedoelde situatie omstandigheden van geografische, demografische, economische of andere aard die kenmerkend zijn voor de staten waar die merken naar elkaar bestaan, in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring, zodat het ontbreken van gevaar voor verwarring in die staten kan worden geacht ook te gelden voor een derde lidstaat of voor de Unie in haar geheel?

- 3) Wat de in artikel 9, lid 1, onder c), van de merkenverordening bedoelde situatie betreft, moet deze bepaling in het licht van het vereiste dat het gemeenschapsmerk als een eenheid wordt behandeld, aldus worden uitgelegd dat, wanneer het oudere merk gedurende een zeker aantal jaren in twee lidstaten van de Unie naast het litigieuze teken bestaat zonder dat de houder van het oudere merk daartegen is opgekomen, de tolerantie van die houder ten aanzien van het gebruik van het jongere teken in die twee staten in het bijzonder kan worden geacht ook te gelden voor de rest van het grondgebied van de Unie, zulks teneinde uit te maken of het gebruik van een jonger teken door een derde op een geldige reden berust?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Spanje) op 17 februari 2016 — José María Pérez Retamero/TNT Express Worldwide, S.L., Transportes Saripod, S.L. en Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Zaak C-97/16)

(2016/C 156/38)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: José María Pérez Retamero

Verwerende partijen: TNT Express Worldwide, S.L., Transportes Saripod, S.L. en Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de definitie van „mobiele werknemer” in artikel 3, onder d), van richtlijn 2002/15/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan een nationale bepaling als artikel 1, lid 3, onder g), van het Estatuto de los Trabajadores (Spaans werknemersstatuut), dat bepaalt dat „personen die vervoersdiensten verrichten, in het kader van door de bevoegde autoriteit afgegeven vergunningen, [...] met voertuigen [...] die zij in eigendom hebben of waarover zij de directe beschikkingsmacht hebben [...]” niet als „mobiele werknemers” kunnen worden aangemerkt?
- 2) Moet artikel 3, onder e), tweede alinea, van de richtlijn („Ter fine van deze richtlijn gelden voor bestuurders die niet aan deze criteria voldoen, dezelfde plichten en rechten als die welke in deze richtlijn voor werknemers zijn vastgesteld.”) aldus worden uitgelegd dat, indien niet aan alle criteria is voldaan om als „zelfstandige bestuurder” te worden aangemerkt, moet worden aangenomen dat het om een „mobiele werknemer” gaat?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen (PB L 80, blz. 35).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Amsterdam (Nederland) op 24 februari 2016 — Openbaar Ministerie tegen Paweł Dworzecki

(Zaak C-108/16)

(2016/C 156/39)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam